

{ אז נדברו }

פרשת בהר בחוקותי תשפ"ג | לסדר: "והתהלכתי בתוכם..." | גליון מספר: 602

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15

חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

איך מתכוננים לחג השבועות מתוך פרשת 'בחוקותי...??'

היום ברשותך קורא יקר... לקראת חג השבועות... אני רוצה ללמוד היום סדר **בקיאות!!!** מידי שנה חשוב לחז"ל שאנחנו נקרא את הברכות והקללות של בחוקותי סמוך ונראה לחג מתן תורתנו... חשוב לחז"ל שאנחנו נגיע עם זה ונתכונן עם זה לקראת חג השבועות... אז ככה: במשך שנים ברחתי מזה... אתה בטח מכיר את השיקולים האלו... מה אני צריך ללמוד את כל הקללות... אנחנו לא אוהבים קללות... בא נהיה חיוביים... בא נשפיע רק השפעות טובות וברכות על עם ישראל... משום מה בורא עולם היה קצת פחות חביב ממני... והוא כן נתן לנו את תורתו ומסר לנו בפרשת בחוקותי וגם בכי תבא... כנראה שבורא עולם הבין שזה טוב!!!

ולכן סו"ס גדלתי בשנה... ולראשונה התחלתי ללמוד בעיון את הסוגיה של הברכות והקללות שבחוקותי... ותשמעו!!! גיליתי מציאה אדירה!!! פשוט גיליתי שמדובר ברשימה מאוד מסודרת של שבעה נושאים מאוד ברורים ומוגדרים... שהתורה ממקדת אותנו מולם ומצביעה לנו שאלו הם הנושאים העיקריים שאנחנו אמורים להעמיד מול העיניים ולהיות עם יד על הדופק!!!

כי כל הברכות והישועות מגיעות מזה... ומאיך גם הקללות... הכל סביב הנושאים האלו... ובשבילי כזה דבר... זה מתנה!!! כי הרבה פעמים אני זקוק לסדר בראש כמו אויר לנשימה... יש כ"כ הרבה ערכים ביהדות... יש כ"כ הרבה נישות ופינות ואתה לא יודע מאיפה להתחיל... והרי עוד רגע חג השבועות ואני רוצה לקחת את העניינים ברצינות ואני מאבד ראש... אני לא יודע איזה נושאים יותר מהותיים שצריך להתמקד בהם ומה לא... ופתאום התורה בכבודה ובעצמה ממקדת אותנו מולם שבעה נושאים מאוד ברורים!!! שאם קיימת אותם, אזי כל ברכות מגיעות בזכות זה... ומאיך מי שמקל ראש בשבעה ערכים האלו הרי יש כנגדם סדרות של שבע שבע פורענויות כנגד אותם חטאים... אחד כנגד אחד...

בשבילי זו מתנה!!! איזה סדר בראש... בקיצור: היום נלמד יחד סדר בקיאות... נעבור פחות או יותר על הרשימה של אותם שבעה ערכים ובא נראה איפה אני אוהב שם...

לפניך רשימת שבעת הנושאים בקיצור נמרץ: קח חומש ביד ובא נקרא יחד עם פירוש רש"י... ובכן: א. אם לא תשמעו לי- **שתהיו עמלים בתורה!!!** ב. ולא תעשו- **לא תקיימו את המצוות...** (לעבור על מה שמפורש בהלכה) ג. ואם בחוקותי תמאסו- **מואס באחרים העושים...** ד. משפטי תגעל נפשכם- **שונא החכמים!!!** ה. לבלתי עשות- **מונע את אחרים מלעשות...** ו. את כל מצוותי- **כופר שלא ציוויתם!** מתנער ממצוות מסוימות כאילו הם לא קיימות. ז. להפרכם את בריתי- **כופר בעיקר...** (כלומר: הוא דווקא לא כופר במצוה... הוא מסכים שה' ציווה... נו... אז מה... אז מה זה כתוב בתורה... אני מחליט...) הנה... הנה לך שבעה נושאים!!! שכנגדם!!! כנגדם ה' שולח שבע פורענויות (כל פורענות מקבילה לחטא שכנגדה... שבע כנגד שבע... פרטים נוספים בשנים מקרא) כדי לאותת ליהודי לשוב בתשובה... אם הוא חוזר בתשובה מה טוב... ואם לא אז עוברים לסיבוב הבא... ויוספתי ליסרה אתכם שבע כחטאותיכם... ואז עוד שבע ועוד שבע...

בקיצור: התורה מונה רשימה שחורה ומפורטת של הפעקאלאך והצרות וקשיים שמוכרים לנו מהחיים... (אם היה מקום ביריעה... הייתי מנסה לתרגם כל קללה למושגי הפעקאלאך המוכרים בדרגנו...)

אז ככה: אני מודה בכנות: פעם!! כשהייתי מרפרף על הברכות וקללות של בחוקותי והייתי מגיע לרשימה הזו של שבעת החטאים... באופן אישי הייתי מזדהה רק עם השנים הראשונים!!! **א**. שלא תהיו עמלים בתורה, **ב**. שלא תקיימו את המצוות... הבנתי שלשני דברים האלו יש לי שייכות... אני בהחלט מבין שיש לי מה לעשות בדק הבית וחשבון נפש מול עמל התורה או דקדוק ההלכה... אבל הלאה?? בחטאים הנוספים?? זה כבר לא היה נראה לי קשור אלי בכלל... לדוגמא: **ג**. מואס באחרים העושים... **ד**. מואס בחכמים... בינינו... מה זה קשור אלי?? מה... אני שמאלני ארנכיסטי שמואס בחרדים?? תפסת אותי פעם מואס בחרדים ששומרים תורה ומצוות?? מה... אני מואס באברכים שלומדים תורה?? לא ידוע לי!!! והחטא החמישי בכלל... **מונע אחרים מלעשות...** אני?? ככה אני נראה לך?? מה... אתה באמת חושד בי שניסיתי אי פעם למנוע מיהודי לקיים מצוות...?? ומי מדבר על החטא הששי והשביעי **כופר במצוה? כופר בעיקר...** מה זה קשור אלי?? אני כופר?? לא ידוע לי...

ממילא תמיד הנושא של הברכות והקללות באופן כללי היה יחסית די מנותק ממני... סו"ס מדברים פה על כופרים במצוות וכופרים בעיקר ועל אנשים שמואסים במצוות...

אבל לא נעים לומר... או יותר נכון- צר לי לומר... כנראה שהשנים עשו את שלהם... ואט אט גיליתי לתדהמתי ש**גם אני במעודן!!!** גם אני נמצא עמוק עמוק בתוך הסיפור... פתאום קלטתי ש'מואס באחרים העושים' פוגש אותי ואולי גם אותך ביום יום... וגם 'מואס בחכמים' ו'כופר במצוות'... גם זה פוגש אותנו יום יום... ובכן: איפה זה פוגש אותנו??

אז ככה: בציבור החרדי כידוע... יש קטבים גדולים... יש את הקוטב הדרומי של הפרומערס והפאנאטים הגדולים... ומאיך יש את הקוטב הצפוני שזה המודרנים המנותקים והפושרים... ואילו אני ואתה?? איפה אנחנו ממוקמים?? אנחנו איפשוהו באמצע!! אני מצד אחד סולד ומתרחק מהמודרנים והפשרנים... ומאיך אני גם די מסתייג מהפאנאטים המגזימים...

היכוננו היכוננו!!! סיום מסכת סוטה... ומה בפתח???

בהתקרב יום קבלת התורה,

שוב ניתן לקנות את הספר

'המסולאים מפו',

הספר מתמקד בנתינת עצות וכלים לעצמאיים המעוניינים לפתוח עסק (מורשה) הנקרא בשם: עסק התורה.

לפניך טעימה חלקית מהנושאים שנפתחים בספר... (בצורה לא מסודרת)

כיצד ניתן לרכוש ידיעה בכל חלקי מקצועות התורה?? כיצד ניתן למנוע ריפיון והאם בכלל?? מתי צריך לסגור את הגמ' ולצאת לפוש... ואילו מתי להתגבר בייתר שאות ולעמוד?? איך מגיעים לחשק התורה?? איך ניתן ליצור מתיקות וערבות התורה...?? צרה ושמה חברותא... כיצד לדעת להתרגל ללמוד גם לבד?? מה זה לא חברותא? ומה עושים בתחרות סמויה עם החברותא? עד כמה אני מחויב למסגרת או לטובת הישיבה?? איך כותבים חבורה...?? איזו הערה בלימוד עדין נחשבת בסדר? פשוט ברש"י ומאיה שלב ההערה הזו כבר נחשבת חידוש בסוגיה שראוי להיכתב ולהימסר כחבורה?? האם יש סיכוי שיום אחד גם אני אהיה עקבי ומסודר ואגיע בזמן ללמוד ואוכל בזמן ואישן בזמן? האם לימוד המוסר הוא נחלתם הפרטית של הליטאים... והאם תורת החסידות שייכת רק למגור החסידי?? רגע... למה לא לומדים בישיבות נביא...?? (רגע... ואם לא לומדים נביא... לכן מה??) בחור שלא התחבר מעולם ללומדים הישיבתי האם הוא בגדר תלמיד שלא ראה ברכה בלימודו?? האם יש בעיה ללמוד שוטנשטיין?? האם דף היומי שייך לבעלי בתים?? והשאלה העצובה והאכזבה: ואיפה רוב המתמידים נעלמים במרוצת השנים?? ואיך בדורות הקודמים ידעו את כל התורה כולה בגיל שלושים... והאם יש סיכוי שגם אצלי זה יקרה? ואיך בדיוק?? האם יש עניין לגשת למבחנים... ואם זה מלחיץ אותי נורא מה עושים...?? ומה העניין להיות סתם ככה בקי בתורה שבכתב... (מי"ב מסעות... אלופי עשוי... דגלים... נשיאים... למאי נפקא מינה?? והאם יש עניין ללמוד משנה ברורה גם ללא ההכרעות העדכניות של 'דרשו' מפוסקי דורנו?? מה קורה אם אני לא מצליח לכתוב חבורה... זה אורך לי חודשים שלימים... מה עושים?? מה ההבדל בין התמודדות בקדושה של המתמיד לבין העוייב?? ואם עוברת עלי תקופה של חוסר חשק בולט בלימוד... כיצד מאבחנו מי פה החולה... האם הנפש הרוח או הנשמה?? ומה זה "השקפה"... האם יש עניין לדעת השקפה? ולאזוה חלק ב"ד החוקה רמב"ם זה מסוג...?? והאם יש עניין לחזור מאה פעמים על הגמ'... ובאיה שלב ניתן להפסיק?? ומה עושים עם השאיפות שלי?? והאם יש עניין להתלמד לדבר בפני ציבור...?? והאם יש אחד שכנוי ללמוד טור ב"י ולא גמרא??

אלו הם חלק מהנושאים שנפתחים בספר זה...

ניתן לרכוש במקדי המכירה של גיליון זה, כמו כן ניתן להשיג אצל נציגי גיליון זה בישיבות הק'

לביור מוקד המכירה הקרוב אליך:

0527683095

0548446691

היכוננו היכוננו!!! בשבוע הבא מתחילים מסכת גיטין!!! חוזרים בסערה לזירה... כבר הזכרתי כאן שמסכת נדרים נזיר סוטה זה משהו 'טיפה שונה'... זה מקצוע בפני עצמו בתורה... אם נדבר במושגים של הי"ד החזקה לרמב"ם... אז לאורך החצי שנה האחרונה עסקנו בספר 'הפלאה'!! (שזה אומר: כל סוגי החיובים או האיסורים שהאדם מחייב מחיל על עצמו בכח הדיבור שבפיו!!! זה התחיל בנדרים, עבר לזירות, משם לבעל שמקנא לאשתו, ואחרון חביב... כעת - בסוף מסכת סוטה ברשימה של תשע מצוות עשה שבדיבור)... עכ"פ הדרן עלך מסכת נדרים נזיר סוטה, ובוזה אנחנו כעת סוגרים מעגל של חורף שלם!! מראש חודש חשוון ועד שלהי חודש אייר...

וכעת!!!! כעת אנחנו שוב חוזרים בסערה לסדר נשים... כעת נכונה לנו שוב חצי שנה תמימה של שתי מסכתות משמעותיות ועסיסיות מלאות מזן אל זן... מסכת גיטין וקידושין!!!

עכשיו: בא נעשה סדר... בינינו... עצם השם של המסכת **ג י ט י נ** זה מעורר בנו רתיעה!!! סו"ס גיטין זה נושא לא הכי מרנין ומשמח... מילא להיות מסדר קידושין... לא הייתי מסרב להיות... אבל להתעסק עם גיטין זה תחום עגום למדי... ולחשוב שכעת אנחנו הולכים להכניס את הראש ולשקוע בגיטין... זה לא נותן הרבה חשק... **אה... מה אתה אומר???**

אז ככה: חובשי בית המדרש מחייכים לעצמם... הם מבינים שהתחושה הזו אפילו לא מתחילה... ולמה?? **כי דבר ראשון:** באופן כללי בלימוד התורה השפראך הזה לא קיים... בלימוד אתה יכול להתחכך יום יום עם נוכלים ולדרוך על שלדים וגולגלות ולבקר ברפתות ולזון בכל נושא לגופו של עניין גם בשאלות הכי מזוויעות!!! (לאשתי הספיק לשמוע אותי לומד קצת יבמות ובבא קמא והיא כבר הבינה למה אסור לה ללמוד תורה... רק גבר יכול לעמוד שאנן מול שור שנגח את הפרה... ובמקום להגיד אוי איזה מסכנה הפרה, הוא באדישות מוחלטת עוסק בלדון האם יחלוף או איכא חזקה...) ממילא מסכת גיטין... גם אם היא עוסקת בנושאים פחות נעימים... זה בכלל בכלל לא מפריע לה להיות אחת המסכתות העסיסיות ביותר בעולם הישיבות, והדברים מאירים ושמיחים כנתינתם בסיני... לכן נא לא להיבהל!!! אין שום קשר בין המושג העגום שנקרא גט לבין החתונה השמחה שנקראת מסכת גיטין... זה מהמטבחון של הבית מדרש...

אבל חוץ מזה!!! גם בלי זה... צריך לדעת שמסכת גיטין לא מדברת רק על הנושא של הלכות גיטין!!! בסיכום הכללי יוצא שרק חצי מהמסכת עוסקת בגיטין... לפחות חצי מסכת עוסקה בשלל סוגיות שונות ומגוונות בנשים נזיקין וגם זרעים... בקיצור: מסכת גיטין היא מסכת מלאה וגדושה... מהמסכתות החביבות שמקיפות סוגיות מעניינות ומרתקות...

ושוב נחזור ונדגיש מה שהוזכר כאן פעם: ישנם שני דרכים כלליות איך להתחבר ללימוד... או להתחבר **קצת ל-הרבה** תורה! או להתחבר **הרבה ל-קצת** תורה!! מי שלומד דף היומי שעה ביום הוא מחובר קצת אבל להרבה תורה... סו"ס הוא מספיק הרבה מסכתות... לעומת זאת מי שתופס מסכת אחת ולומד אותה טוב עעעעך הסוף... הוא מחובר הרבה לקצת תורה! ולהתחבר הרבה לקצת תורה זה תמיד יותר מומלץ... (אם כי מזה ומזה אלה תנח ידך) ומסכת גיטין היא אחת הדוגמאות!!! מי שיחליט 'לפול' על מסכת גיטין!!! נניח כעת... לקראת חג השבועות אתה מחליט 'להתלבש' על המסכת הזו... סו"ס מדובר בסה"כ בשלושה חודשים... אתה מחליט להיכנס לעובי הקורה... לקחת את המסכת הזו ללב שלך... מחליט לקחת אישי את מה שלא הבנת ולא לשקוט עד שלא סיכמת וקלטת את כל הסוגיה... אם החלטת להבין את המסכת הזו ולהבין אותה עד הסוף ולא לטיח... אני מבטיח לך שבכ"ו מנחם אב... כשאתה תעשה סיום על גיטין אתה בעצמך תרגיש שאתה נמצא במקום אחר בחיבור ושייכות ללימוד... במושגים בלימוד... ברקע כללי להמון סוגיות מכל חלקי הש"ס... מסכת גיטין היא דוגמא למסכת אחת, שמספיק שאתה מחובר אליה בלבד!! ויש לך כבר 'קשרים' בכל נשים נזיקין... דרכה אתה כבר שמת רגל בכל מיני פניות בש"ס...

לך על זה!!! בשביל מה אנחנו נמצאים עכשיו בערב חג השבועות???

בשביל מה אם לא בשביל לקבל חיזוק!!! וחיזוק ריאלי ונקודתי לשלושה חודשים הקרובים... אתה יודע מה זה לעבור את יולי יוני וחצי אוגוסט עם מסכת גיטין?? אתה יודע איזה ביקור בחצי עולם זה?? כל מי שיצא בחופש הגדול לטיול ברחבי העולם... לא משנה לאיפה הוא יטוס... יום אחד הוא יצטרך לנחות!!! גם המטוס וגם הוא!! יום אחד הוא ינחת פה ויחזור להתלונן על החום והזיעה ושאין כלום בבית הזה... אבל מי שיצא בשבוע הבא להמראה של מסכת גיטין!! אני מבטיח לו שמה אין נחיתה!! כן... תתפלא לשמוע... יש המראות שלא נוחתים מהם!! ואני לא מדבר בלשון מליצה... מי שתפס מסכת 'בשרית' והחליט לקחת אותה לעצמות... יום אחד הוא מרגיש שהוא הגיע לאיזשהו איכות חיים תורנית... סוג של עליית רמה שהיא אל חזור... מהראף הזה אני כבר לא יכול לרדת!!! אל תסמוך עלי... תנסה... זה כמו שיש אנשים כאלו שבשלב מסוים העלו את רמת החיים ונתקעו שם... הם לא יכולים לרדת מאיכות חיים הזו... (רמתנות עליהם...) אז זהו!!! שמוות לדעת שיש את זה במובן התורני ובגדול!! יש את היום הזה שבו צברת כך וכך דפי גמ' שלמדת אותם טטטטט!!! ופתאום קלטת את הסיפור... נכנסת לשפראך... אתה מתחיל לדפדף קדימה אחורה ולעשות את הקישורים לבד (בלי עזרה חיצונית של שוטנשטיין וכדו) וזהו!! כשהגעת לשם... אתה שם!!! אתה לא נוחת משם!! (תמיד אפשר להתרסק... צריך אפשר גם לצלול... אבל לא לנחות... אתה עומד שם!! זה לא משהו שאתה נוחת ממנו) היית רוצה משהו כזה? אז הנה!! מסכת גיטין היא ההזדמנות!!! ואל תחמיץ אותה!!!

עכשיו... בינינו... מה יקרה אם לא שמעת בקולי... כשהתחילו גיטין החמצת את ההזדמנות ולא קפצת על הרכבת...?? אז אני אהיה כבר עכשיו כנה איתך... בינינו... לא הפסדת את ההזדמנות!! כי את אותו דבר אני גם אגיד לך לפני מסכת קידושין, וגם לפני בבא קמא... (כי בגגדול ההגדה הזו נכונה ביחס לכל המסכתות העסיסיות שאנחנו הולכים לפגוש אותם בסדר א"ה)

איך אני איתך?? הייתי כנה!!! אבל אם הייתי כנה איתך... אז בינינו!!! אני כן יכול להגיד לך משהו אחד... אם בגיטין לא תקפוץ על ההזדמנות... אין שום סיבה שתקפוץ על זה בקידושין... לכן תקפוץ עכשיו!! כי על זה נאמר: ואם לא עכשיו אימת... מי כמוך יודע כמה דחית עד היום... אז בבקשה... בשביל זה מסכת גיטין מתחילה ממש סמוך ונראה לחג מתן תורתנו... כדי להחליט שהנה!!! הפעם אני הולך על זה... ואני משקיע...

זו הזריקת מרץ הראשונה פה בגיליון לקראת תחילת מסכת גיטין בסוף שבוע הבא... אם ירצה ה'... בשבוע הבא נמשיך עם מנת דחף כדי לוודא שאין אחד מהלומדים הפוטנציאליים של דף היומי שלא יתנערו ויתחילו... הפעם אף אחד לא נותר מאחור... ברור???

התנועה... משם הוא ממין את הרוחניות של כולם...
ומעתה!!! אם אכן כך... אז אמנם אני מאוד מכבד ומוקיר את התורה ולומדיה... אבל בעצם **איזה???** איזה תורה אני מכבד??? את התורה שלי!!! את מה שאני החלטתי שזו התורה!!! את זה אני מכבד!!!
 ואילו אם תביא לי יהודי ערעלכער שהוא העיז ללכת צעד אחד יותר מרומם ממני בנושא של פגעי הטכנולוגיה... איך אני מסתכל עליו?? **אני מואס בו!!!** אני מגחך עליו... אני לא אשתף איתו פעולה ו... ואולי בשקט אני אפילו אטרפד את הניסיון שלו לקדם את זה...
הנה לך 'מואס באחרים העושים'!!! הנה לך 'מונע מאחרים לעשות'!!!
 ואנחנו לא מדברים כאן על איזה חילוני שמאלני שמואס בכל הקדוש והיקר... מדברים פה עלי ועליו... שכל מגזר או קהילת קודש שראו לנכון להיות טיפה יותר פרו'ם (בתחום מסוים) ממה שאני חונכתי... אוטומטית אני מזלזל בזה... מואס בזה... לועז לזה!! ואפילו מונע...
 רוצה דוגמא קלאסית?? אותי לא חינוכו לעשות עסק באוטובוס מההפרדה של גברים מקדימה נשים מאחורה... (סו"ס גדלנו בפריפריה... היינו עוסקים בפניות קודמות) ויום אחד גיליתי שיש מגזרים וקהילות שאצלם הנושא הזה הוא ססופר עקרוני!!! כעת תכנס לראש שלי... איך התגובה שלי?? האם אני מסוגל לקבל שיש יהודים יותר פרומער'ס ממני... או היות ולי אין בעיה עם זה... אז אני מזלזל ובו... מואס באחרים העושים ו... ואולי גם מפריע והרי אפשר להפריע... **כעת אתה מתחיל להבין איפה זה פוגש אותי ואותך??** כנ"ל לגבי תרומות ומעשרות ומים של שבת וחשמל של שבת ושלל חומרות שיש יהודים שמקפידים על זה וזה חשוב להם... ונניח שאני לא חונכתי על זה... השאלה איך אני חי איתם בדי קיום?? האם אני מוכן לקבל שיש יהודים שהם טובים במשהו יותר ממני?? או שאין כזה דבר!! מי שהעיז לעקוף אותי... זה כמו לעקוף את המדריך ואחת דתו להיפסל!! אני מואס בו... בקיצור: אנחנו עמוק בתוך הסיפור...
 (במאמר המוסגר: כשהייתי בחור... היו תקופות שסבלתי מקנאה ותחרות והיה לי צרות עין במתמיד או בעוייבד של הישיבה... התחשק לי שהוא יהיה קצת פחות מתמיד או שיהיה קצת פחות ערעלכער כדי שלא יגנוב את היחודיות... ואז היו לי נערווען די בצדק שאולי אני בגדר 'מואס באחרים העושים'... וחששתי שעלי רבינו יונה מתבטא בחריפות שזה כת 'אויבי ה', ש'נפס רעה וקרב לבם יקשה להם כאשר חבריהם עוסקים בתורה', אבל היום במבט לאחור ברור לי שדווקא הצרות עין המאוד צורמת שהייתה לי אז... זה היה בסה"כ מצוקה אמיתית שנובעת מחוסר בשלות של צעיר שמחוסר זהות עצמית הוא חושש שיגנוב לו את הפרצוף בזה שיש עוד מישהו בעולם שיש לו את המעלה שלי ואכמ"ל... היום אני חושב שה'מואס באחרים העושים' זה דווקא היהודי בגיל שלי... שכבר עיצב לעצמו שכלו משלו שככה נכון וככה צריך להיות!! ומי שקצת יותר ממני הוא מזלזל ולא קיים... אגב: צריך לפתוח בהזדמנות את הנושא של תחרות... נושא חשוב... תזכיר לי...)

התנועה... משם הוא ממין את הרוחניות של כולם...
ומעתה!!! אם אכן כך... אז אמנם אני מאוד מכבד ומוקיר את התורה ולומדיה... אבל בעצם **איזה???** איזה תורה אני מכבד??? את התורה שלי!!! את מה שאני החלטתי שזו התורה!!! את זה אני מכבד!!!
 ואילו אם תביא לי יהודי ערעלכער שהוא העיז ללכת צעד אחד יותר מרומם ממני בנושא של פגעי הטכנולוגיה... איך אני מסתכל עליו?? **אני מואס בו!!!** אני מגחך עליו... אני לא אשתף איתו פעולה ו... ואולי בשקט אני אפילו אטרפד את הניסיון שלו לקדם את זה...
הנה לך 'מואס באחרים העושים'!!! הנה לך 'מונע מאחרים לעשות'!!!
 ואנחנו לא מדברים כאן על איזה חילוני שמאלני שמואס בכל הקדוש והיקר... מדברים פה עלי ועליו... שכל מגזר או קהילת קודש שראו לנכון להיות טיפה יותר פרו'ם (בתחום מסוים) ממה שאני חונכתי... אוטומטית אני מזלזל בזה... מואס בזה... לועז לזה!! ואפילו מונע...
 רוצה דוגמא קלאסית?? אותי לא חינוכו לעשות עסק באוטובוס מההפרדה של גברים מקדימה נשים מאחורה... (סו"ס גדלנו בפריפריה... היינו עוסקים בפניות קודמות) ויום אחד גיליתי שיש מגזרים וקהילות שאצלם הנושא הזה הוא ססופר עקרוני!!! כעת תכנס לראש שלי... איך התגובה שלי?? האם אני מסוגל לקבל שיש יהודים יותר פרומער'ס ממני... או היות ולי אין בעיה עם זה... אז אני מזלזל ובו... מואס באחרים העושים ו... ואולי גם מפריע והרי אפשר להפריע... **כעת אתה מתחיל להבין איפה זה פוגש אותי ואותך??** כנ"ל לגבי תרומות ומעשרות ומים של שבת וחשמל של שבת ושלל חומרות שיש יהודים שמקפידים על זה וזה חשוב להם... ונניח שאני לא חונכתי על זה... השאלה איך אני חי איתם בדי קיום?? האם אני מוכן לקבל שיש יהודים שהם טובים במשהו יותר ממני?? או שאין כזה דבר!! מי שהעיז לעקוף אותי... זה כמו לעקוף את המדריך ואחת דתו להיפסל!! אני מואס בו... בקיצור: אנחנו עמוק בתוך הסיפור...
 (במאמר המוסגר: כשהייתי בחור... היו תקופות שסבלתי מקנאה ותחרות והיה לי צרות עין במתמיד או בעוייבד של הישיבה... התחשק לי שהוא יהיה קצת פחות מתמיד או שיהיה קצת פחות ערעלכער כדי שלא יגנוב את היחודיות... ואז היו לי נערווען די בצדק שאולי אני בגדר 'מואס באחרים העושים'... וחששתי שעלי רבינו יונה מתבטא בחריפות שזה כת 'אויבי ה', ש'נפס רעה וקרב לבם יקשה להם כאשר חבריהם עוסקים בתורה', אבל היום במבט לאחור ברור לי שדווקא הצרות עין המאוד צורמת שהייתה לי אז... זה היה בסה"כ מצוקה אמיתית שנובעת מחוסר בשלות של צעיר שמחוסר זהות עצמית הוא חושש שיגנוב לו את הפרצוף בזה שיש עוד מישהו בעולם שיש לו את המעלה שלי ואכמ"ל... היום אני חושב שה'מואס באחרים העושים' זה דווקא היהודי בגיל שלי... שכבר עיצב לעצמו שכלו משלו שככה נכון וככה צריך להיות!! ומי שקצת יותר ממני הוא מזלזל ולא קיים... אגב: צריך לפתוח בהזדמנות את הנושא של תחרות... נושא חשוב... תזכיר לי...)

התנועה... משם הוא ממין את הרוחניות של כולם...
ומעתה!!! אם אכן כך... אז אמנם אני מאוד מכבד ומוקיר את התורה ולומדיה... אבל בעצם **איזה???** איזה תורה אני מכבד??? את התורה שלי!!! את מה שאני החלטתי שזו התורה!!! את זה אני מכבד!!!
 ואילו אם תביא לי יהודי ערעלכער שהוא העיז ללכת צעד אחד יותר מרומם ממני בנושא של פגעי הטכנולוגיה... איך אני מסתכל עליו?? **אני מואס בו!!!** אני מגחך עליו... אני לא אשתף איתו פעולה ו... ואולי בשקט אני אפילו אטרפד את הניסיון שלו לקדם את זה...
הנה לך 'מואס באחרים העושים'!!! הנה לך 'מונע מאחרים לעשות'!!!
 ואנחנו לא מדברים כאן על איזה חילוני שמאלני שמואס בכל הקדוש והיקר... מדברים פה עלי ועליו... שכל מגזר או קהילת קודש שראו לנכון להיות טיפה יותר פרו'ם (בתחום מסוים) ממה שאני חונכתי... אוטומטית אני מזלזל בזה... מואס בזה... לועז לזה!! ואפילו מונע...
 רוצה דוגמא קלאסית?? אותי לא חינוכו לעשות עסק באוטובוס מההפרדה של גברים מקדימה נשים מאחורה... (סו"ס גדלנו בפריפריה... היינו עוסקים בפניות קודמות) ויום אחד גיליתי שיש מגזרים וקהילות שאצלם הנושא הזה הוא ססופר עקרוני!!! כעת תכנס לראש שלי... איך התגובה שלי?? האם אני מסוגל לקבל שיש יהודים יותר פרומער'ס ממני... או היות ולי אין בעיה עם זה... אז אני מזלזל ובו... מואס באחרים העושים ו... ואולי גם מפריע והרי אפשר להפריע... **כעת אתה מתחיל להבין איפה זה פוגש אותי ואותך??** כנ"ל לגבי תרומות ומעשרות ומים של שבת וחשמל של שבת ושלל חומרות שיש יהודים שמקפידים על זה וזה חשוב להם... ונניח שאני לא חונכתי על זה... השאלה איך אני חי איתם בדי קיום?? האם אני מוכן לקבל שיש יהודים שהם טובים במשהו יותר ממני?? או שאין כזה דבר!! מי שהעיז לעקוף אותי... זה כמו לעקוף את המדריך ואחת דתו להיפסל!! אני מואס בו... בקיצור: אנחנו עמוק בתוך הסיפור...
 (במאמר המוסגר: כשהייתי בחור... היו תקופות שסבלתי מקנאה ותחרות והיה לי צרות עין במתמיד או בעוייבד של הישיבה... התחשק לי שהוא יהיה קצת פחות מתמיד או שיהיה קצת פחות ערעלכער כדי שלא יגנוב את היחודיות... ואז היו לי נערווען די בצדק שאולי אני בגדר 'מואס באחרים העושים'... וחששתי שעלי רבינו יונה מתבטא בחריפות שזה כת 'אויבי ה', ש'נפס רעה וקרב לבם יקשה להם כאשר חבריהם עוסקים בתורה', אבל היום במבט לאחור ברור לי שדווקא הצרות עין המאוד צורמת שהייתה לי אז... זה היה בסה"כ מצוקה אמיתית שנובעת מחוסר בשלות של צעיר שמחוסר זהות עצמית הוא חושש שיגנוב לו את הפרצוף בזה שיש עוד מישהו בעולם שיש לו את המעלה שלי ואכמ"ל... היום אני חושב שה'מואס באחרים העושים' זה דווקא היהודי בגיל שלי... שכבר עיצב לעצמו שכלו משלו שככה נכון וככה צריך להיות!! ומי שקצת יותר ממני הוא מזלזל ולא קיים... אגב: צריך לפתוח בהזדמנות את הנושא של תחרות... נושא חשוב... תזכיר לי...)

התנועה... משם הוא ממין את הרוחניות של כולם...
ומעתה!!! אם אכן כך... אז אמנם אני מאוד מכבד ומוקיר את התורה ולומדיה... אבל בעצם **איזה???** איזה תורה אני מכבד??? את התורה שלי!!! את מה שאני החלטתי שזו התורה!!! את זה אני מכבד!!!
 ואילו אם תביא לי יהודי ערעלכער שהוא העיז ללכת צעד אחד יותר מרומם ממני בנושא של פגעי הטכנולוגיה... איך אני מסתכל עליו?? **אני מואס בו!!!** אני מגחך עליו... אני לא אשתף איתו פעולה ו... ואולי בשקט אני אפילו אטרפד את הניסיון שלו לקדם את זה...
הנה לך 'מואס באחרים העושים'!!! הנה לך 'מונע מאחרים לעשות'!!!
 ואנחנו לא מדברים כאן על איזה חילוני שמאלני שמואס בכל הקדוש והיקר... מדברים פה עלי ועליו... שכל מגזר או קהילת קודש שראו לנכון להיות טיפה יותר פרו'ם (בתחום מסוים) ממה שאני חונכתי... אוטומטית אני מזלזל בזה... מואס בזה... לועז לזה!! ואפילו מונע...
 רוצה דוגמא קלאסית?? אותי לא חינוכו לעשות עסק באוטובוס מההפרדה של גברים מקדימה נשים מאחורה... (סו"ס גדלנו בפריפריה... היינו עוסקים בפניות קודמות) ויום אחד גיליתי שיש מגזרים וקהילות שאצלם הנושא הזה הוא ססופר עקרוני!!! כעת תכנס לראש שלי... איך התגובה שלי?? האם אני מסוגל לקבל שיש יהודים יותר פרומער'ס ממני... או היות ולי אין בעיה עם זה... אז אני מזלזל ובו... מואס באחרים העושים ו... ואולי גם מפריע והרי אפשר להפריע... **כעת אתה מתחיל להבין איפה זה פוגש אותי ואותך??** כנ"ל לגבי תרומות ומעשרות ומים של שבת וחשמל של שבת ושלל חומרות שיש יהודים שמקפידים על זה וזה חשוב להם... ונניח שאני לא חונכתי על זה... השאלה איך אני חי איתם בדי קיום?? האם אני מוכן לקבל שיש יהודים שהם טובים במשהו יותר ממני?? או שאין כזה דבר!! מי שהעיז לעקוף אותי... זה כמו לעקוף את המדריך ואחת דתו להיפסל!! אני מואס בו... בקיצור: אנחנו עמוק בתוך הסיפור...
 (במאמר המוסגר: כשהייתי בחור... היו תקופות שסבלתי מקנאה ותחרות והיה לי צרות עין במתמיד או בעוייבד של הישיבה... התחשק לי שהוא יהיה קצת פחות מתמיד או שיהיה קצת פחות ערעלכער כדי שלא יגנוב את היחודיות... ואז היו לי נערווען די בצדק שאולי אני בגדר 'מואס באחרים העושים'... וחששתי שעלי רבינו יונה מתבטא בחריפות שזה כת 'אויבי ה', ש'נפס רעה וקרב לבם יקשה להם כאשר חבריהם עוסקים בתורה', אבל היום במבט לאחור ברור לי שדווקא הצרות עין המאוד צורמת שהייתה לי אז... זה היה בסה"כ מצוקה אמיתית שנובעת מחוסר בשלות של צעיר שמחוסר זהות עצמית הוא חושש שיגנוב לו את הפרצוף בזה שיש עוד מישהו בעולם שיש לו את המעלה שלי ואכמ"ל... היום אני חושב שה'מואס באחרים העושים' זה דווקא היהודי בגיל שלי... שכבר עיצב לעצמו שכלו משלו שככה נכון וככה צריך להיות!! ומי שקצת יותר ממני הוא מזלזל ולא קיים... אגב: צריך לפתוח בהזדמנות את הנושא של תחרות... נושא חשוב... תזכיר לי...)

איך מתכוננים לשבועות מתוך פרשת בחוקות??

המשך- בקיצור: לכל אחד מאיתנו יש את הקו המשווה שלו!! איפה הוא החליט למקם את עצמו בכדור הארץ של היידישקייט. וכמובן שאיפה שאני ממוקם זה המקום הנכון... זה המרכז... ולפי זה אני מחלק ציונים לכל אחד עד כמה הוא 'מתקרר...' 'מתחמם...' 'חם חם...' 'קר קר'.

כמה דוגמאות קטנות: מאוד חורה לי שאני מגיע לשטיבלאך ורואה מנייני בזק של 40 דקות שחרית... זה לא מקובל עלי! 40 דקות תפילה זה... זה לא תפילה... זה מירוח מכוניות... **מאיך?** אני מכיר מנין של עוייבדים שאורך להם שחרית שגרתי במשך יותר משעה... מצטער... אני לא אוהב מזה... זה מוגזם... לא צריך להיות פאנאט עד כדי כך...

רגע... אז 40 דקות תפילה זה פחות מידי... ואילו שעה תפילה זה מוגזם מידי... אז מה כן טוב?? **התפילה שלי!** אני מתפלל 55 דקות!! זו הדרך תשכון אור!! לא פחות ולא יותר...

ככה... גם בגודל של הכיפה... אני מזועזע לראות חרדים שהולכים עם כיפה קטנה ושטוחה מספר 3... אני רואה את זה מאוד בחומרה... מאיך... אני לא אוהב מהכיפה מספר 6 של חסידי גור... זה ענק מידי... מה זה הפאנטיות הזו... רגע... אז איזה כיפה כן טובה???

הכיפה שלי!!! איך לא!!! מספר 4 על שש חלקים!! ככה בדיוק!! קצת יותר מזה- פאנאט מידי... קצת פחות מזה-- מודרני מידי...

וכן הלאה בכל נושא ובכל עניין... מי שהעיז להיות טיפ טיפה יותר ירא שמים ממני אני בז ומזלזל בו... ההלו... הגזמת... אל תהי צדיק הרבה... ואילו מי שקצת פחות פרומער' ממני... ההלו... אביסלע יראת שמים... בקיצור: אני קובע!!! השעון חשמל של היהדות נמצא אצל!!!

ואתה מבין לבד שהדוגמאות מהכיפה ומאריכות התפילה זה עוד מהדוגמאות החובבניות... תכל'ס זה פוגש אותנו כמעט בכל פינה... נניח בייחס לטכנולוגיה... נניח שמבחינתי אפשרות גישה למייל זה בסדר!!! אבל מי שיש לו אינטרנט מסונן זה כבר טרף... ההלו... במה אתם יהודים?? מאיך: כשאני פוגש יהודי ברמה רוחנית קצת יותר ממני ואיכפת לו טיפה יותר ממני... והוא השכיל להבין שגם מייל זה לא מתאים ולא ראוי לבן מלך... פה אני פתאום מגיב בזלזול ובביטול... ההלו... הגזמת... יש גבול לצמצום... אי אפשר להיות מנותקים לגמרי... עכ"פ כך זה אני...

עכשיו בינינו: תסתכל לי בעיניים: ומה איתך?? אתה לא כזה??

בינינו... כולנו ככה!!! כל אחד מאיתנו מתמקם בקו המשווה התורני שלו ומשם הוא מכוין את

הפגין מולי היה הרבה יותר פוגע ומעליב לבין אם הוא היה מתווכח איתי וצורח עלי...

למי שלמד דף היומי לאחרונה... למדנו להכיר שני פרצופים. יש **סוטה** ויש **מורדת!** תגיד לי: מי יותר זועתית?? סוטה או מורדת?? **ברור שמורדת!** כי את מסכת סוטה אנחנו מסיימים יחסית מהר ויחסית בקלות... כי נכון שסוטה זה חמור מאוד... אבל זה שחור לבן... או שהיא נאסרה או שלא... בשביל זה משקים אותה מי המרים וסוגרים את הפינה הזו ובזאת סיימנו מסכת סוטה... **אבל מורדת???** אוי אוי... מורדת זה בוץ אמיתי... מורדת זו אשה שהיא דווקא גלאט כשר... היא לא עשתה כלום... (הלוואי והיא הייתה עושה משהו... לפחות היה פה על מה להתדיין...) מורדת זו אשה שהיא בסה"כ אדישה... אפאטית... לא משתפת פעולה... לא בקטע... מה שבעלה דורש ממנה היא עומדת בדרישות כמו 'שביתה איטלקית'... אבל לא מחוברת. לא בקטע. כמו קיר!! אשה מורדת זה הסבל הכי מתמשך... זה האיום הכי גדול שיכול לאיים על הבעל... זו הבעיה הכי חסרת פתרון בשו"ע אבע"ז... אין כמעט דרך אין לצאת מהבוץ הזה... כי יש לך עסק עם קקקקיר... הנה! זו בדיוק ראף הרגישות הכ"כ גדול בחיוב של עמל התורה!!! עמל התורה במילים אחרות זה **תהיה בעניין!** החתן נתן לנו תרי"ג פקודות... אבל הלאה... מעבר לזה... הוא רוצה שהכלה תעמול בזה... מה פירוש? שתכנס לזה עם כל הרמ"ח והס"ה... שתהיה מחוברת לזה... שתתפרגן על התורה ותיעלב ממנה... תתעצבן עליה ותתפייס איתה... שתהיה בקטע!! זה הפירוש הפשוט של עמל!!! עמל זו התחברות בנששמה... וברגע שישראל עמלים בתורה המשמעות היא שהכלה בעניין... יש עם מי לדבר... ברגע שיש עם מי לדבר... גם אם יש פה ושם חריקות... אז גם לסוטה יש פתרונות... הבעל יכול למחול לה... אבל ברגע שיהודי מקפיד קלה כבחמורה... אבל הוא לא בעניין... לא מחובר... לא מוכן להפוך את התורה לעסק הפרטי שלו... הנה לך מורדת!!! ואין לך תסכול לבעל כמו אישה קיר!!! **מה ה' בסך הכל רוצה?** ה' לא מחפש שאני אעבוד קשה... ה' לא מחפש שאני באמת אוכל פת במלח ומים במשורה... לא! ה' בסה"כ רוצה שאני אהיה מחובר לזה... שאכנס לזה... שהתורה תעלה לי בחיים... ויש לנו את זה... אוהו... מי כמונו אלופים בראש קטן... אנחנו גם אלופים בלהתפוצץ מאנשים שמשחקים עלינו ראש קטן... אז אנא... בא נפסיק להיות ראש קטן... כשה' רוצה ממני עמל התורה... הוא בסה"כ רוצה שאני אנשום את הנשימה העמוקה ואני אחליט שמהיום אני אוהד מכבי תורה... שמהיום התורה זו המפלגה שלי וזה עולה לי בחיים... איך בדיוק מגיעים לזה?? זה כבר שלב ב'... אבל לפחות לדעת מה אני הולך להכריז בחג השבועות...

לא נשאר מקום לסכם את השיעור בקיאות הזה... זכור: ז' נושאים!!!

ואנחנו יודעים מה שאנחנו עושים... זה במילים אחרות: כופר במצוה!!! **ושוב: שלא תבין...** לא חסרים לנו מחדלים ביהדות... כולנו נכשלים על ימין ועל שמאל בלשה"ר ומחלוקת... זה קורה... אין שום בעיה שיהודי טוען התפללתי מאוחר כי יש לי חולשה שאני קם מאוחר... נו... בסדר... יש חולשות... יש מעידות... יש ליהדות הרבה מקום של הכלה ליהודי שעדיין מחכה לו כברת דרך ארוכה לשלימות... אבל הנימה הכופרת והמתנערת... שים את השו"ע בצד... לא קשור אלי... זה אסור!!! אנחנו צריכים להכניס לראש: **אין כזה דבר להתנער מהלכה מפורשת!** אין כזה דבר לעמוד מול שו"ע מפורש ולהגיד לא קשור אלי... אתה רוצה?? תעשה שטיקל תורה ותוכיח שלא נפסק ככה להלכה... מצידו אפילו תטען: קים לי כמ"ד שמקל... נו... גם את זה עוד אפשר לקבל... אתה עוד יותר רוצה? תוכיח שאתה לא לגמרי בר חיובא... אבל להיות בר חיובא!! לעמוד על שני רגלים בריאות ולהכריז לא מעניין אותי מה שכתוב!!! זה כופר במצוה!! צריך להיזהר בנושאים האלו כי בינינו... כל אחד מאיתנו במחדלים שלו... אנחנו מאוד נבהלים לעכל אפשרות שיש משהו שאני לא בסדר בו!!! וזו טעות!! כי אם יש משהו שאני לא בסדר בו... זה לא הצרה הכי נורא... יש משהו הרבה יותר נורא... וזה להתעקש שאני כן בסדר כי... כי אני בסדר ותדפדפו מהר לעמוד הבא ותזרקו מכאן את מי שמעיד להגיד שאני לא מושלם!! זה הכי גרוע

ואחרון חביב: נסיים בכותרת הראשונה: **שתהיו עמלים בתורה!!!** ורש"י אומר שם במקום: שמי שלא עמל בתורה... הרי זה מכיר את רבונו ומתכוין למרוד בו!!! והשאלה זועקת: מה הקשר בין מי שקצת מתבטל מלימוד לבין מורד?? מילא תגיד שהוא בטלן... אבל להגיד שזה מרד?? ?!

והתשובה היא ברורה מאוד:

כבר מאז שהיינו ילדים נתקע לנו בראש ש'מרד' זה מעשה טרור וונדליזם כן... בחידר כשהגיע רבה ממלא מקום לפעמים ניסינו לעשות מרד... התחלנו לצעוק אאאההה... וזרקנו כסאות ושפכנו מים וקדימה מרד...

אז זהו שלא!! השם 'מרד' זה משהו הרבה יותר עדין (ועוצמתי...)

מרד זה חוסר שיתוף פעולה!!! ראש קטן... יוצא זיין... לא בקטע... לא בעניין... **הדוגמא הכי אקטואלית:** בימים אלו יש שמאלנים שמפגינים. צועקים... חוסמים... אבל עם כל הרעש והצמיגים... זה עדיין לא שווה בשביל להיקרא 'מרד'... אתה יודע מה זה כן מרד?? ברגע שמפלגה **מתוך** הממשלה הביעה חוסר עניין... והם הכריזו שהם בסה"כ לא מצביעים **בעד!!!** הם חלילה לא מצביעים נגד... רק לא בעד!!! הנה לך מרד!! והמרד הזה הוא הרבה יותר מטלטל ומזעזע את המערכת... יותר מכל הצוחחות והדגלים שבתל אביב... מרד זה חוסר עניין אבל-- **מבפנים!!!** כשזה מגיע מבפנים... אין צורך בבלגן וצעקות... מספיק שאתה 'לא בעניין' והכל כבר מפורק מיניה וביה... זה כמו שיום אחד שוחחתי עם חבר בטלפון... והוא באופן פתאומי החליט לייבש את השיחה... כן... לא... שחור לבן... פתאום אני מרגיש שהוא לא... לא איתי... זה דומה למרד!!! היבוש והחוסר עניין שהוא פתאום

שהעידו להתקדם צעד אחד ברוחניות יותר ממני ומותר להם!! והכי הכי מחובתי לכבד אותם... ולא למאוס באחרים העושים... (זה ניסיון... כי האגו שלי שלא כ"כ מפרגן למישהו לעקוף אותי... דחף אותי ומשכנע אותי להסיק שזה שטויות... והם סתם מגזימים... יש פה דקויות שצריך להתעלות עליהם... ולפעמים זה לא מהדברים הפשוטים)

הלאה... נעבור **לכופר במצוות וכופר בעיקר...** איפה זה פוגש אותי???

אתן לך דוגמא: לפני תקופה עוררתי על המכשלה שהתפילין של ראש לא במקום זה קרקפתא דלא מנח תפילין... רובם קיבלו את הדברים אבל היה גם את הגרעין הקשה... את אלו שזרקו אותי... דיי... תפסיק אתה עם הנערוען שלך... תחשוב: הגעתי אליך... **וביד ימין** החזקתי שו"ע מפורש שכותב שלהניח ככה תפילין זה אויס!! **ואילו ביד שמאל** החזקתי מראה והראיתי לך שהנחה... מדברים פה עליך!!! ואתה דוחה אותי בקש... ועוד מגחך עלי שאני סתם נערוויסט ומחפש בעיות... אם זו התגובה שלך אז תחליט מה אתה... יש לך רק שתי אפשרויות: או שאתה **כופר במצוה!** שהחלטת משום מה שאין כזה דין... אין כזה הלכה... אין כזה גז"ש של בין עיניך בין עיניך... זו אופציה אחת!! **אנו! או אופציה שניה...** שאתה אמנם לא כופר במצוה... אתה מצידך מסכים שיש כזה סעיף בשו"ע... אבל אז מה... אז מה ובורא עולם ציונה ככה... מי אמר שזה מחייב אותי... זה במילים אחרות: **כופר בעיקר...** כופר בעצם המחויבות שלי לציוני של בורא עולם... אז תחליט מה עדיף לך: או **כופר במצוה** או **כופר בעיקר...** (אם אתה שואל מה לבחור?? תבדוק... תבדוק בפרשת בחוקותי איזה פורענות נשמעת פחות מפחידה האם הששית או השביעית) **עד כאן ברור?? כתבתי מספיק חריף?? נבהלת מזה??**

והנה!! אחרי כתבי כל זאת!!! אחרי שהמטרתי אש וגפרית על אותו יהודי שהתנער משו"ע מפורש... יום אחד אני מגלה לתדהמתי שאני לא הרבה יותר טוב ממנו... יום אחד פוגש אותי חסיד ושואל אותי: תגיד לי: אתה הרי התחנתת מאוחר... איזה היתר היה לך להתחתן מאוחר?? הרי נפסק להלכה שמי שעלול להיכשל... צריך להתחתן עד גיל עשרים...

עשיתי לו כזה פרצוף כזה שאומר במילים אחרות: יאלה יאלה... מי אתה... מה אתה מנסה לחנך אותנו... ככה זה אנחנו... לא נולדנו אתמול... אנחנו יודעים טוב מאוד מה שאנחנו עושים ותפסיק לבלבל...

שמת לב להתנערות?? מילא אם הייתי מתחמק ואומר לו: תקשיב... אתה צודק... אמנם ככה כתוב... אבל יש כל מיני סיבות נסתרות למה הרבנים שלי החליטו אחרת... או שאני יודע לנמק אותם או שלא... אבל מה שבטוח: אני לפחות מנסה להצטדק שהנושא 'מטופל'... נו... בסידור!! גם אם זה התחמקות אבל יש פה לפחות טוען ונטען!! אבל שים לב... לא זו הייתה התגובה שלי... התגובה שלי הייתה: לך מפה... מה אתה מקשקש לי עם ציטוטים מהטור ב"י והשולחן ערוך... אתה תלמד אותי?? פה יש נימה של **כופר במצוה!** הגישו לי פה שו"ע מפורש שאומר שכך צריך לעשות... ואני דוחה את זה על הסף... למה?? ככה... כי ככה אנחנו עושים

תזמורת!!!

לכל מי ששכח ספירת העומר..

כמידי שנה אני נוהג להזכיר כאן בגיליון לכל מי שמאוד מאוד רצה לתפוס חיוק לקראת חג השבועות... התחיל את זמן קיץ עם המון רצון טוב... עם שאיפה למה שנקרא 'תמימות', לשבת וללמוד בהתמדה כל חודש אחר... ולהגיע לחג השבועות מתוך חיוק נפלא... ותכל'ס... חלומות לחוד ומעשים לחוד...

ומאז הרבה מים עברו בירדן (כל ימי קציר...) והרבה סדר ב' גלשו להם עד 5 בצהריים במיטה... ובקיצור: בתקופה הקצרה שעברה עלינו מתחילת הזמן עד עכשיו... הספקתי לצבור כמה וכמה ימים שעליהם נאמר: "יומא דמפגרי בה רבנן..."

ותכל'ס... חג השבועות מתקרב ואני מרגיש מפגרי!!! כן... אני בפיגור של חיוק... בפיגור של רצינות... הייתי אמור להגיע לחג השבועות מתוך רצינות של חודש ימים... ותכל'ס... יום אחד ככה ויום אחד ככה... יום אחד מלאך יום אחד גלח...

מה עושים??? האם יש סיכוי לחג השבועות הקרוב? או... או שנחכה כבר לקדנציה הבאה?? בסביבו הבא אני אהיה הרבה יותר רציני??? אז זהו!!! שעל זה באתי!!! ורציתי לעדכן...

שמי שלא יודע... אותו דור דעה!!! שעליו כולנו מדברים!! שהם הם אלו שקיבלו תורה מסיני... הם בכבודם ובעצמם עברו הרבה מאוד תנודות ומחמורות ועלויות ומורדות לאורך החמישים יום הקצרים שבין יציאת מצרים למתן תורה...

אתה מוזמן ללמוד בעיון את פרשת בא בשלח ולראות כמה פשלות עם ישראל הספיקו לעשות רק בספירת העומר!!!

ועל כולנה... נקודת השיא הייתה בדיוק שבוע לפני חג השבועות... בכ"ח כ"ט באייר... ויסעו בני ישראל ויהנו ברפידים!! מה זה רפידים??? שרפו ידיהם מן התורה!! חד וחלק!!!

עמוק עמוק אי שם בספירת העומר... עוד רגע אנחנו מגיעים להר סיני... ועם ישראל ברפיון ידיים מן התורה...

לא נעים... לא אידיאלי... לא טוב... אפילו גרוע... אבל!!! זה לא הפריע להם לתפוס את עצמם ברגע האחרון ויסעו מרפידים ויבואו--משם הישר- להר סיני...

והו"ל מדגישים: לשעה קלה באו!! שעה של נסיעה הפרידה בין הרפיון ידיים לבין הר סיני... ללמדך: שגם אם היה רפיון עד כה... ברגע אחד של החלטה אתה יכול לתפוס חיוק!! אל תפול ברשת של הפרפקציוניסטיים שעווב... אני כבר הפסדתי את המירוץ... לא... אל תיפול בזה!!! ה' רוצה אותך...

ה' רוצה אותך עם כל התנודות שלך... כמו שמושה רבינו מטיב להסביר למלאכים... קנאה יש בכך? יצר הרע יש בכך??

התנודות שלנו והרפיון שמדי פעם שולט בנו... זה לא סותר בכהוא זה את המדרגה הרחנית שאנחנו יכולים להגיע אליה... וגם משם אנחנו פתאום קצת ניפול ושוב נתחזק...

ככה ה' אוהב אותנו!! ה' אוהב אותנו המורדים כאלו... עם שגיאות כתיב... עם אופציה לפשלות... ועם 'שולם שולם לעולם ברוגז ברוגז אף פעם...' כן... ככה ה' אוהב אותך... תעשה משהו... מהר מהר להיכנס לעניינים... מהר אהוב כי בא מועד...

שבועיים לחג השבועות זה קצת זמן!! אבל יותר ממה שיהיה קצת זה המון!!! מה שאפשר להגיע בשבועיים האלו...

מיד בשבוע הבא הצבא האדום' מתחיל לעשות את דרכו לכיוון ירושלים...

שלום... קוראים לי יואב... אני מצבא האדום!!!! לא... לא של רוסיה ח"ו... אני בסה"כ אחד מצוות הרועים הנרחב של הבוס הנפלא שלנו ר' יונדב... אנחנו מתגוררים בנחלת גד שבעבר הירדן מזרחה... לבוס שלי יש מקנה רב. אוהו... אחוזת ענק שמשתרעת על עשרות אלפי דונמים... שהמקום כולו 'מקום מקנה', וכולנו כעת דרוכים וערוכים לקראת היום הגדול!!! ערב ראש חודש סיון!!! שזה יום הספירת מלאי הכללי...

כן... ערב ראש חודש סיון זה תאריך שנקרא בחז"ל 'בפרוס העצרת' זה אחד משלושת התאריכים הרשמיים שחז"ל תקנו למעשר בהמה!! ומדובר באלפי אלפי בהמות מהנכסי צאן ברזל של ר' יונדב... (שהוא קיבל מהשווער שלו בדוניה חזק עליו במלווה... טוב... זה כבר לא רלוונטי... כי אשתו של ר' יונדב נפטרה לפני שנה ובלאו הכי הוא ירש אותה...) מדובר בכמות אדירה של צאן שמפוזרים בכל מיני מקומות... ובערב ר"ח סיון ר' יונדב יבא הולך לעמוד עם גלון ענק של סיקרא- אדום... ואז כולם ישירו 'לעשות רצונך...' ואח"כ 'יהיה נועם', ואז יתחיל המסדר... כבקרת רועה עדרו מעביר צאנו תחת שבטו... ואת העשירי הוא יצבע בצבע אדום... ואז אתה תבין למה קוראים לנו הצבא האדום... אתה פתאום תראה שיירה ענקית של עדרי צאן אדומים... אם יצא לך לעמוד בשבוע הבא מול הנוף הירוק ואתה תראה ברקע של האופק שיירה אדומה... תדע לך שזה סימן מובהק למעשר בהמה שעושה כעת את דרכו לכיוון בית חיינו לקראת חג השבועות...

עכ"פ לעת עתה... לפי החישובים הכלליים והערכת מצב... זה נראה שרק מעשר בהמה לבד הולך להיות כאן - כ-2850 כבשים!! 1650 עיזים!! ו-920 ראשי בקר... (זהו חוץ מהבכורות שזה יותר מאלף) כן... אני אגיד לך איך זה יצא... פשוט עשינו ספירת מלאי יואב שרק לאחרונה נוספו 28.530 טלאים ורחלות... ו-16.520 גדיים... כמו כן נוספו עוד 9260 עגלים ועגלות... נו... כעת תעשה לבד את החשבון, אם הכל ילך כשורה ואחד מעשרה אכן יהיה קודש... אז יש לנו פה סך כולל של 5420 בהמות שצריך להעלות אותם לירושלים... מדובר בלוגיסטיקה אדירה... כי בא נגיד שלשנע סתם 5000 בהמות ממקום למקום... זה לא הסיפור הגדול... אבל פה אל תשכח... פה מדובר במעשר בהמה שהוא כבר עכשיו קודש!! (זה לא כמו שאתה מגיע לירושלים ושם אתה קונה בהמת חולין ומקדיש אותה במקום... פה מדובר בהמה שהיא כבר עכשיו הקדש) וצריך הרבה ניסים והרבה השמחה להצליח לשנע את כל הכבודה הזו לירושלים בלי שיקרה להם לא שבור ולא חרוץ ולא יבלת...

וחכה... זה עוד חוץ מהבכורות... כי בכורות הצטברו פה כבר יותר מ-2000 בתקופה האחרונה... אבל לבנתיים... לפחות 300 מתוכם... הספיק ליפול בהם מום והם כבר ניתנו לכהן במוסם... שיהיה לו לבריאות (אגב: ר' יונדב מאוד מאוכזב מהמספר החריג של הבעלי מומין שהצטברו בבכורות... והוא אפילו הוזמן לחקירה אצל הלוי המפקח בחדש שאחד מהרועים חשוד לגרום מומין לכתחילה... לבנתיים החשד הופרך...) עכ"פ הבכורות זו זירה אחרת!! זה צוות רועים אחר לגמרי... אני עכ"פ שייך לאגף של הרועים הקלאסי... של הבהמות חולין ולכן היום הגדול שלנו מתקרב... לפני שבועיים ר' יונדב שלח אותי לסקירה כללית של מסדי הכמויות!! סו"ס כמויות כאלו של קרבנות זה משהו שדורש הערכת... גם במקדש צריך להיערך לכזו מאסא של הקרבה... והכי הכי: סוף סוף מעשר בהמה יכול להיאכל רק לשני ימים ולילה... כך שכבר סוכם שתשעים אחוז מהמעשר בהמה תרמו לשיבת הקיבוץ 'עיר דוד' שנפתחה בקיץ האחרון לבני עליה שאוכלין חולין על טהרת קודש!! והם נוסקים כעת בדיבורא דפרה אדומה... לקראת המעמד של שריפת הפרה, שלפי התכנית אמור להתקיים בעוד כשלוש שנים... כבר עכשיו מתחילה ההיערכות ובתי מדרשות מיוחדים הוקצו לקראת ההכשרה למעמד!!

עכ"פ ר' יונדב מתכנן לתת להם כבש אחד ליום לאורך כל הקיץ!!! הם כבר מסודרים בארוחת צהרים לאורך כל הקיץ... (אגב: אתה אולי חושב שהם יושבים על סיר הבשר... והם עוד מקבלים את זה על מגש של כסף... אז זהו ששכחת לחשבן שזה אומר שיותר מסאה כבשים הולכים להסתובב להם בחצר הישיבה לאורך כל הקיץ... וכל בוקר בחור אחר הולך למקדש להקריב... וכל הבחורים טהורים על בסיס יומי משלישי לטומאה... אלו הם התנאים לזכות בארוחת צהרים יומיומית של מעשר בהמה...)

עכשיו חכה!!! עד כה דיברנו על הערכת מצב... על ההשערה הכללית כמה מעשר בהמה... אבל יש גם את ההפתעות!!! חוץ מהשיירה האדומה הקלאסית של מעשר בהמה והבכורות... יש את השיירה המרתקת!!! שיירה שמי שרואה אותה מעלה חיוך על שפתיו... או חיוך... או אנחה... תלוי מי... תלוי בנסיבות...

תבין: סו"ס כמו שבכל בית חרושת יש פה ושם כל מיני תאונות עבודה או דפקטים בפס יצור... ככה גם בשגרת העבודה שלנו פה מול הצאן... יש את הפשלות המצויות!! אם זה תמורה... או לחילופין הדוגמא המצויה והמשעשעת ביותר שמתרחשת תוך כדי הספירה... הסיפור הוא כך בקצרה: כשר' יונדב מתחיל להעביר תחת השבט... אז תחשוב שביום אחד עוברים שם יותר מ-3000 בהמות... תחשוב שבמשך יום שלם הוא סופר... 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10... ושוב 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10... תגיד לי: כמה פעמים היית מסוגל ביום אחד לחזור על זה? אז תחשוב שר' יונדב ביום אחד צריך להגיד את זה בערך 1000 פעמים!!!! והוא לא מוכן לכבד מישהו אחר... כי מצוה בו יותר מבשלוחו והמצוה הזו חביבה עליו... אין לך מושג כמה... ואז כצפוי... מה שקורה זה כך... בתחילת היום הוא מגיע עם כל הברען... עם הפאות הרטובות מהמקווה ועם הגארטל... ואז הוא מתחיל לספור אחד אחד בהתלהבות... זה נשמע כמו ה"אחת ואחת" של הכה"ג ביה"כ... וכל עשירי קודש מקבל צביעה כזו מושקעת בסיקרא!!! יפה! סימטרי!!! אדום בוהק!!! ואז חולפת לה שעה... שעתיים... והעסק מתחיל טיפה להתעייף... הוא עדיין כמונה מעות... אבל זה יותר מזכיר 'מונה מעות' של פסוד"ז... ואז חולפים עוד ארבע או חמש שעות מונוטוניות של עוד טלה... עוד גדי... עוד רחל... עוד עגלה... ואז מתחילים הפיהוקים ויחד איתם הפשלות... 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9... ואז רגע... מה זה היה?? שמונה או תשע?? אז בשביל זה יש שם עוד 'משקיף' בקלפי שמסתכל פחות או יותר קדימה ואחורה ואיכשהו מזהה ש... כן... זה שמונה... אז זה תשע... והנה עשירי קודש!! סוקרו בסיקרא!!! ועוברת עוד שעה ואז מגיעה הפשלה הנצחית... פשלה שנקראת: "קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי", תחזור על המשפט הזה!! תלמד להגיד את המשפט הזה בע"פ!! בסה"כ שמונה מילים!!! אתה עוד תפגוש אותם הרבה בגמ'... אבל חכה... קודם תבין מה קרה... הסיפור הוא שהוא מתחיל לספור - 1.2.3.4.5.6.7.8... ואז כשהגיע התשיעי... בטעות הוא קרא לו עשירי במקום תשיעי!!! והוא כבר בא לסמן אותו בסיקרא כמו עשירי... ואז פתאום הוא תופס את הראש... או... לא... דלגתי על התשיעי... הוא עדיין לא הספיק לחשוב מה מי... ולבנתיים נכנס לו שם הטלה הבא... טוב... אז... אז זהו!!! זה התשיעי... והכבש הבא... הנה- הוא העשירי!!! כאן קרה סקנדל שלם... שתהיה בריא... לתשיעי קראת עשירי!!! ותכל'ס לעשירי האמיתי קראת בכלל תשיעי... ואז לאחד עשרה קראת עשירי... מה שקורה זה שגזירת הכתוב היא שלושתם נהיו קדושים... למה? כל אחד והסיפור שלו... התשיעי זה גזירת הכתוב מיוחדת שגם הוא קודש!!! העשירי בגלל שתכל'ס הוא העשירי האמיתי והמקורי... ואילו האחד עשר נקרא עשירי בגלל שקראת לו קודש... כך שתמיד נוספים לנו עוד כמה וכמה לעדר שעולה במסילה העולה בית קל...

